Ч. 90 (14.339). Львів, субота 25. квітня 1936. „Opłata pocztowa opłacona ryczałtem“ Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·080. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Після крівавих подій у Львові.

ЧИСЛО АРЕШТОВАНИХ ДОХОДИТЬ ДО 1.000 ОСІБ.

Львів залишається далі під враженням крівавих подій. Найбільше пекучою під цю хвилину є справа арештованих осіб, яких число доходить до 1000 осіб. Між арештованими крім нотоpійних злодіїв і грабіжників є безробітні робітники, студенти і студентки вищих наукових заведень, ученики, урядовці, представники вільних фахів, купці і т. д. В горячкових моментах, в яких знайшовся Львів минулого тижня, арештували всіх без ріжниці, хто лише був під рукою. Карні виділи суду, які працюють в день і в ночі, ствердили в богатьох випадках невинність арештованих осіб і негайно наказали звільнити їх з арешту.

ФЕРМЕНТ У „ЗВИОНЗКУ ОБРОНЬЦУФ ЛЬВОВА“.

Варшавський „Роботнік“ (ч. 135) пише: „Між раненими підчас крівавих подій дня 16. квітня ц. р. були і члени „Звйонзку оброньцуф Львова“ і кількох колишніх легіоністів. Ці організації подбали навіть про негайну допомогу для цих пошкодованих членів. На засіданні виділу „Звйонзку оброньцуф Львова“ зложено протест проти такої відозви, яку видала управа без уповноважнення. Та занадто велика ревність ріжних кар'єровичів викликала несмак і заслужену відправу“.

ДОПОМОГА ПОШКОДОВАНИМ ФІРМАМ.

На інтервенцію пос. Зомерштайна у міністра суспільної опіки у справі матеріяльної допомоги для пошкодованих підчас останніх крівавих подій мін. Яцолт заявив, що допоможе пошкодованим і буде співпрацювати з иншими міністерствами. Крім того мін. Яцолт уповажнив воєводу Беліну Пражмовського, щоб у випадках негайної допомоги прийшов з грошевою допомогою пошкодованим з фондів, призначених міністерством суспільної опіки.

У ЛЬВОВІ НЕМА КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ?

„Дзеннік Польскі“ з дня 24. квітня ц. р. пише: Від кількох днів розсівають по Львові вістки, будьтоби у звязку з четверговими подіями у Львові, створили в Скнилові на одному з летунських майданів, концентраційний табор. В ньому мало перебувати 2 тисячі арештованих осіб. „Дзеннік Польскі“ авторитетно стверджує, що ні в Скнилові ні в якомунебудь другому місці біля Львова, нема ніякого концентр. табору. Арештовані після крівавих подій в числі 600 осіб, перебувають виключно в поліційних арештах при вул. Казимирівській як теж у Бригідках. Крім того вивезли до Берези Картуської 60 осіб.

Якщо йде про деяку кількість нібито пропавших осіб, то вони мабуть перебувають в арешті. Після переслухання арештованих, яке на днях скінчиться, можна буде устійнити тотожність усіх арештованих.

ХАРАКТЕРИСТИЧНА МОВЧАНКА.

„І. К. Ц.“ пише:

Загально звертають увагу на мовчанку послів Львова в тяжких моментах, у яких найшлося місто. До публичного відома дійшла тільки інтервенція жид. пос. Зоммерштайна у скарбовій палаті в справі податкових пільг для пошкодованих підчас крівавих подій.

Глухі чутки про пропавших не перестають кружляти. Одна родина з Богданівки даремне пошукує двох своїх синів, що вийшли мин. четверга до міста і слід по них пропав. Таких родин є більше.

ОБЛИЧЧЯ ЛЬВІВСЬКОЇ ЮРБИ.

„Варшавскі Дзеннік Народови“ пише:

„Дуже характеристичною вимовністю відзначається факт, що розбурхана юрба не нападала на костели. Правда, були спроби спровокувати агресивність мас проти церков, головно на городецькому передмісті, але даремні. Ці спроби виходили від комуністичного проводу, який поширював чутки про здогадні стріли з костела св. Анни. Одначе юрба далася дуже легко переконати, що це неправдива чутка. Свідчить це про те, що нагромаджений революційний матеріял ще не опанований цілковито комуною.“

(Як нам відомо, то юрба вибила кілька шиб у Преображенській церкві при вул. Краківській і в оо. Василіян при вул. Жовківській. — Прим. Ред.).

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ПРО АРЕШТУВАННЯ У ЛЬВОВІ.

П.А.Т. повідомляє: У звязку з львівськими подіями влада безпеки придержала **взагалі коло 1.000 осіб, зпоміж яких 570 передала до диспозиції прокуратора окружного суду.** Інших звільнили після вилегітимування. Окружний прокуратор приказав перевести доходження проти арештованих у швидкому темпі і покищо на основі вислідів доходження **звільнив 185** осіб. Крім того прийдуть дальші звільнення.

До табору в Березі Картуській вивезли зі Львова **15 злочинців**, караних кількома вироками і **46 комуністів**, караних вязницею за комуністичну агітацію та підбурювання до виступів.

Ліга Націй втратила авторитет,

відколи прийняла СССР.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, 24. 4. ПАТ. Обговорюючи недавні події в Еспанії, „Оссерваторе Романо“ звертає увагу на програму комуніст. партії, що часловлює привіт „еспанським та монгольським братам“. Постійні кризи, які останніми часами постійно потрясають Лігою Націй вже ватиканський часопис зі вступленням до неї СССР. Допускаючи до себе комунізм, Ліга Націй втратила моральний авторитет, необхідний для справного функціонування. Комунізм впливає тепер щораз то сильніше на західню політику і то вже зовсім явно, через організування „людового фронту“ в Еспанії та Франції.

Козацькі дивізії у червоній армії.

МОСКВА, 24. 4. ТАСС. Приказом з дня 15. 4. к. комісар Ворошилов перейменував 10. і 12. територіяльну дивізію кінноти та 4. і 6. дивізію кінноти на „10 *козацьку терсько-ставропільську* терит. дивізію“, 12. терит. дивізію *кубанських козаків*“, „4. дивізію *козаків кубано-терську*“ і 6. дивізію *донських козаків*“; у Донщині зорганізують „13. терит. дивізію *донських козаків*. До цих дивізій приниматимуть рекрутів з цілої території округ Дону, Тереку, Кубані та Ставропола з виїмком кавказьких верховинських племен, які служитимуть *у „спеціяльній бригаді кінноти верховинських народів“*. Від найближчої осени всі козацькі дивізії будуть мати окремі однострої.

Перед виборами

до французького парляменту.

Франція рівночасно з високою загально-політичною гарячкою переживає неменш високу внутрішньо-політичну гарячку. Й не диво — вона стоїть напередодні своїх парляментарних виборів. Вибори до французького парляменту відбудуться дня 26. ц. м., тісніші дня 3. травня.

Франція вибирає своїх народніх представників за виборчими округами і на основі системи більшости. Поодинокі департаменти поділені на виборчі округи не на основі кількости населення, але більш приватідно. Найбільше число виборчих округ в одному департаменті 6, найменше 3. При цьогорічних виборах всіх виборчих округів є аж 618, враховуючи в це й кольонії, які мають від 1—3 послів. Кожна виборча округа вибирає лиш одного посла і вибраний той, хто в першому колі дістав більше ніж половину всіх відданих важних голосів, або той, хто в другому колі дістав найбільше голосів з усіх кандидатів. Парляментарна каденція тріває у Франції чотири роки.

За цьогорічними французькими парляментарними виборами слідить увесь світ, бо вибори ці мають величезне значіння і то не лише для внутрішнього життя Франції, але і для загальної европейської політики. Парляментарна більшість, яку дадуть ці вибори, рішатиме чотири роки теж про головні напрямні французької закордонної політики.

Від світової війни ніодин французький парлямент не мав якоїсь виразно означеної більшости. Всі вони дуже сильно хиталися: раз на право, то знову виразно на ліво. В 1920. р. вийшла була з парляментарних виборів більшість т. зв. народнього бльоку, але вже вибори з 1924. р. принесли більшість картелеві лівиці, яка остаточно довела аж до того, що під її напором мусів уступити навіть тодішній президент держави Мілеран. Після фінансового краху з літа 1926. р. і після того, як прийшов новий уряд Пуанкаре, відбулись 1928. р. нові вибори — тоді під гаслом народнього обєднання. При чергових виборах з 1932. р. більшість здобули знову ліві партії, але тому, що між радикалами і соціялістами не прийшло до порозуміння, не могла в цьому парляменті витворитись ані постійна, тривка більшість, ані міністерський кабінет, що відповідав би більшості. Тому не диво, що за час цієї парляментарної каденції Франція мала аж одинацять урядів, між ними: відомий уряд „замирення й обєднання“ партій, уряд Думерга. Як реакція проти цього уряду повстало обєднання цілої лівиці, від радикалів через соціялістів усіх відтінків аж по комуністів, або відомий т. зв. *народній фронт*. До теперішніх виборів цей фронт іде в одному бльоку і то в такий спосіб: У першому колі кандидують ліві партії і групи майже у всіх виборчих округах самостійно, але в другому колі будуть всі обєднані партії і групи автоматично голосувати на того кандидата котроїсь зі своїх партій чи груп, який у першому колі дістав найбільшу кількість голосів. Дотеперішня ситуація показує, що в деяких округах з цим народнім фронтом підуть теж радикали-соціялісти, хоча провід партії ще не дав на таку тактику остаточної згоди. Дехто думає, що він її й не дасть, а накаже своїм чле-

вам поступати від випадку до випадку, залежно від місцевих обставин.

Проти цього лівого фронту витворився т. зв. *республиканський фронт*, що обіймає групи правиці і правого центра. Сюди належить головно т. зв. Республиканська Федерація Люї Мареня, Республиканськo-соціялістична група Фр. Буйона і т. зв. господарський фронт.

Поза обома цими фронтами стоїть *лівий центр*, себто ця дотеперішня парляментарна група, яка маючи 45 послів, брала участь у лівих урядах і була тим язичком на вазі, який рішав про витворення кожночасної парляментарної більшости, та демократичний аліянс П. Фляндена. Є це партія, яку створив був Поанкаре. Досі вона ще ніколи самостійно не кандидувала й обєднувала в собі послів і сенаторів ріжних груп центра. При теперішніх виборах ця група виступає дуже активно.

Зовсім окрему групу творять теж *народні демократи*, партія, яка є дуже подібна до середньо-европейських християнських соціялів, республиканський центр (досі група Тардіє) і ще декілька дрібніших і менш важних груп центра. Дотеперішня агpарна і сільська партія на недавньому своєму зїзді в лютім ц. р. розкололася і нова т. зв. республиканська аграрна партія схиляється нині більше до правих.

Само собою, що дуже велику, в деякому напрямі навіть вирішну ролю при цьогорічних французьких парляментарних виборах будуть відгравати т. зв. *Ліги*, які повстали поза рямками політичних партій. Є це передовсім ліга „Вогняний Хрест", ліга „Молодих Патріотів", „Ліга Франсистів", „Французька солідарита", „Сільський Фронт" та ін. Ніодна з них, з виїмком т. зв. „Сільського Фронту", не кандидує, але всі вони разом будуть мати величезний вплив на голоси своїх прихильників. Головним їх виборчим гаслом є якнайенергічніше поборювати кандидатів лівого т. зв. народнього фронту.

Як довідуємося з французької преси, досі зголошено вже до франц. парляменту к. чотирьох тисяч кандидатів. Який буде вислід цих виборів — нині ще годі передбачити. Нема сумніву, що неабиякий вплив на цей вислід буде мати теж найближчий хід европейських політичних подій і становище Франції до них. Деякі т. зв. знавці французьких відносин здогадуються, що більшість здобудуть ліві, але є й такі знавці, які заявляються, що новообраний парлямент не буде майже нічим відріжнятися у своїм складі від складу попереднього парляменту, себто, що й ця прийдешня каденція не принесе Франції того, чого їй найбільше потрібно: *внутрішньої політичної рівноваги*.

Якби воно не було, дні 26. квітня і 3. травня ц. р. можуть стати для Франції днями великої історичної ваги, особливож, коли взяти під увагу силу впливу публичної політичної опінії на внутрішню і закордонну політику Франції.

М—н.

НА ВОЛИНІ.

Недавно відбувся у Рівному 3-й загальний зїзд польського гарцерства на Волині. Зі звіту довідуємося, що польське гарцерство на Волині розвивається д. успішно. У 1934 р. воно мало 199 організаційних одиниць і 6.290 членів. А у звітовому році мало вже 225 організаційних одиниць і 7.577 членів. На зїзді виступали з промовами „господар Волинської Землі" (по вислову „Волині") воєвода Юзефський та куратор шкільної округи п. Новицький.

Це подаємо за органом волинського воєвідства „Волинь". Шкода тільки, чому при цьому „Волинь" забула згадати, скільки членів та організаційних одиниць має на Волині український „Пласт", чи інша українська установа для фізичного виховання молоді.

АНҐЛІЯ ВИСТУПИТЬ З ЛІҐИ НАЦІЙ?

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. „Дейлі Експрес" припускає, що в найближчих тижнях В. Британія виступить з Ліґи Націй, бо дальша присутність у настільки здискредитованій установі шкодить британському престижеві. Згаданий щоденник сподіється, що небавом повстане нове міжнародне обєднання. Міродатні круги не потверджують цих вісток. Теперішній час — мовляв — мало підхожий на реформу Ліґи, а якщо прийде до неї пізніше, то лише при співділанню В. Британії.

Реґіональні квитки.

(З дописів до Редакції).

НА ПОЛІССІ.

На одного православного священника вплинуло донесення, що він у приватних розмовах з селянами говорить по українськи. І наслідок був такий, що поліське воєвідство заборонило цьому священникові душпастирську службу на терені воєвідства. Мусів бідолаха перейти до волинської епархії.

Друге донесення в іншому місці вплинуло вже на селянина за те, що сам називає себе перед людьми українцем. Закликали цього сільчака на поліційну станицю і там.. відпекався він від українства та зачислив себе до „тутешніх". Тоді його у спокою випустили. Селянин цей оповідаючи про цю пригоду, оправдувався тим, що — мовляв — і св. Петро мусів відректися Христа.

НА ХОЛМЩИНІ

Одно українське село біля Холму, дуже національно свідоме, все робило заходи, щоб йому дозволили уладити якубудь українську виставу. Безуспішно: української песи не дозволили, зате намовляли виставити польську. Селяни вкінці згодились на цю пропозицію і годі дочекались надзвичайного „успіху": їм запропонували повторити польську пєсу у самому Холмі.

СУЕЗЬКИЙ КАНАЛ І ЄГИПТЯНИ.

КАЇРО, 24. 4. ПАТ. У висліді кількамісячних переговорів египетський уряд заключив з управою товариства Суезького каналу договір такого змісту: 1) до адміністраційної ради т-ва приймуть 2-ох египтян, 2) т-во прийматиме оплати за переїзд кораблів у егип. пястрах; 3) 1/4 персоналу складатиметься з египтян

о. О. ПРИСТАЙ.

6)

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

В обличчі смерти зрівналися всі без огляду на расу, віру, національність, пол, вік, вдачу й освіту. Бо всі опинилися на одній спільній стежці, що вела до могили в морських глибинах. І майже всі пасажири скупчилися разом у забавовій салі. Ніхто не хотів лишитися на самоті в каюті, бо в товаристві й смерть миліша. А це пригадало мені мої гуси. Вони теж підчас бурі з градом збігалися на отвертому пасовиську в громаду. Скупчившись, підносили голови вгору і в громаді ждали кінця бурі.

На щастя, морська буря не трівала довго. По кількох годинах почав втихати буревій, а вслід за цим помалу зменшувалися гори морських хвиль і море успокоювалося. Буря минула і небо випогодилося. Однак небагато подорожніх любувалося гарною погодою. Бо здебільшого розхорувалися від того примусового гойдання. Мій товариш уже на другий день не вставав з ліжка; дістав гарячку і його почало млоїти. Вже на другий день нічогісінько не їв, тільки виссав одну помаранчу.

Сам я пішов на обід. Думав, що випю бодай трохи буліону і зїм якийнебудь овоч. Але саме кілька хвилин перед обідом почув я, що мені тиснеться щось до горла. В устах нагромаджувалася слина. По тілі перейшли дріжаки і я ослаб. Проте вийшов на чердак і сперся там на поруччя, гадаючи, що на свіжому повітрі хутчій позбудуся морської недуги і належатиму до тих небагатьох щасливців, що досіль іще ходили, їли, пили й весело дивилися на світ. Але нагло заскоботало мене щось в горлі, рот наповнився слиною, болючий корч стиснув мені шлунок і я хоч-не-хоч перегнувся через поруччя та почав годувати морські риби тою стравою, що їв учора... По тій неприємній сцені вернувся вниз до своєї каюти і положився до ліжка. Хоч не хотілося мені спати, але під впливом загального ослаблення, таки заснув і переспав кілька годин.

Надворі була вже погода. Наш моторний „Кронпрінц Вільгельм" хутко чвалав по морських хвилях, щоб надолужити втрачений підчас бурі час. Автім дня 22. листопада причіпилася до мене вдруге морська недуга. Знову поспішив я на поміст, щоб „нагодувати" морські сотворіння.

Колись, читаючи спомини д-ра Окуневського з подорожі по морі, я вважав таку подорож чимось чарівним і недосяжним. А тепер мені ця плавба кораблем так збудениіла, що я бажав її кінця і зміни. Не бавила мене вже ні музика, ні краса моря. Також щез у мене апетит до їжі, а замісць нього дістав обридження до всього. Навіть овочі втратили свій смак. Запахи з корабельної кухні перемінилися в якийсь противний сморід, що викликував паморокu.

Це був пятий день подорожі морем. На кораблі зовсім завмерло його веселе життя, бо з нього зробився шпиталь. Не було чути ні співів, ні сміхів, а музика грала, немов на похороні. Подорожні здебільшого розхорувалися на морську недугу і лежали по каютах. Деякі з них були навіть тяжко хорі. Всі без винятку мусіли часто схоплюватися з ліжка, нахилятися над сплювачкою та викидати із шлунка з найбільшим напруженням і болями останки зїдженої страви. Зрештою шлунок був майже порожній і тому шлункові корчі були дуже дошкульні.

На помості і в салях корабля показувалося дуже мало людей. Але й ті, що виходили сюди із своїх кают, змарніли й посоловіли, наче зняті з хреста. Одні з них помалу проходжувалися, заточуючись як пяні, інші сиділи на кріслах, щільно обтулені коцами. Вони бездушно гляділи в одноманітну морську далечінь або дрімали і колибаючись відправляли „жидівські борухи", хоч не належали до семітської раси. Дехто також перехилювався на бік, напружувався, душився і ригав немилосердно. Не диво, що хотілося якнайхутчій розлучитися з кораблем і з усіма приємностями морської плавби та врешті стати на твердому ґрунті. Перед нами було ще цілих два дні виснажливої дороги.

—o—

Прийшла субота, 23. листопада. На голос трубки, щоб вставати, підвівся я з ліжка. Одягнувся і вийшов на чердак. За хвилину кликав дзвінок пасажирів до їдальні на снідання. З 2.400 подорожніх зявилася ледве одна третя частина; інші були ще хорі й приковані недугою до ліжок. Зате з моряків, що їх було 500 на кораблі, ніхто не хорував. Цеж природно, бо вони були вже призвичаєні до морської плавби і їм навіть буря нічого не шкодила. Сівши до стола, я по трьох днях примусового посту зважився зїсти кусник телячої печені і випити шклянку чаю.

Надворі був гарний, погідний день, хоч була вже досить пізня осінь. Повітря було тепле і приємне. Видно було, що зближаємося до нашої мети, бо корабельні урядовці почали роздавати картки на пакунки.

(Далі буде.)

Резолюції Загального Збору Маслосоюзу.

На Заг. Зборах Крайового Молоч. Союзу „Маслосоюзу", що відбулись у Львові 16. ц. м., прийнято одноголосно низку резолюцій, що були вислідом ділової, дуже основної дискусії. Ось ті резолюції:

1) Загальний Збір К. М. С. „Маслосоюз" стверджує, що в 1935. р. праця над розбудовою і закріпленням нашої молочарської кооперації дала дальші моральні, як і матеріяльні позитивні висліди.

2) Загальний Збір кооператив з цілого краю стверджує, що українська молочарська кооперація, зорганізована в Маслосоюзі, вивязується в цілому успішно супроти широкого загалу обєднаного в ній хліборобського населення, яке в сучасному важкому господарському положенні находить одинокy постійну користь і поміч у своїх добровільних господарських установах, зокрема в Районових Молочарнях.

3) Завідуючі органи молочарських кооператив у цілому краю є свідками того, що від деякого часу ведуть рікві чинники, включно з органами адміністраційної влади, нібито організаційну працю, спрямовану проти істнуючих, добре загосподарених українських молочарських кооператив, а подекуди навіть з погрозами їх ліквідації. При цьому згадані чинники, основуючи якісь нові молочарні на терені істнуючих вже українських молочарень, послуговуються погрозами, що населення буде вимушене доставляти молоко до їхніх молочарень. Загальний Збір протестує проти таких метод, уважає їх наскрізь шкідливими для інтересів селянства і рішуче стверджує, що цього роду накинені організації проти волі і потреб населення є позбавлені всяких господарських підстав.

4) Загальний Збір, уважаючи, що ці нові, штучно і насильно творені молочарні, потайки перед найбільш заінтересованим чинником, селянином-продуцентом, будуть сліпим знаряддям у руках нефахових людей для зділоновання всяких інших замірів, окрім господарських.

5) Тому Загальний Збір закликає широкий загал обєднаного в молочарській кооперації населення якнайтісніше обєднатися при своїй молочарській організації, яка направду веде наше селянство до кращого майбутнього та дбає про його добробут.

6) Загальний Збір представників молочарських кооператив заявляє, що доложить всіх зусиль, щоб наші власні кооперативні молочарні, що їх створено збірним трудом, муравлиною працею, за важко запрацьований гріш, зложений серед найбільшої господарської скрути, оборонити перед наступом непокликаних чинників. Загальні Збори М. С. стверджують, що найдоцільнішою, найдешевшою і для цілого народнього господарства найкориснішою формою організації молочарства є форма *кооперативна*, оперта на *добровільності членства* та на *вільнім конкуренційнім змаганні* з приватним молочарством. Тому Загальні Збори противляться якимнебудь спробам чи замислам, що змагалиб до примусової реглементації продукції масла та до урядової районізації молочарень, яка булаб одновначна із заведенням монополю в торговлі молочними продуктами — з усіми шкідливими наслідками.

Кооператива „Рідна Школа".

З нагоди Заг. Зборів кооп. „Рідна Школа" 25. IV. 1936.

Кооператива „Рідна Школа" у Львові почала свою діяльність 1. січня 1932 р. виданням ілюстрованого півмісячника „Рідна Школа", а в квітні 1933 р. отворила гуртівню всього шкільного й канцелярійного приладдя і паперової ґалянтерії. До нині може кооператива виказатися поважними осягами.

Журнал „Рідна Школа" став трибуною у найважніших справах української нації, якими є шкільництво й виховання, став необхідним духовим лучником всіх рідношкільних організацій і прихильників Рідної Школи та всіх, що безпосередньо мають до діла з вихованням і навчанням або цікавляться тими справами. В 1936 р. почала кооп. „Рідна Школа" видавати **часопис „Шлях Молоді"** для масового ширення. Як журнал „Рідна Школа", так і „Шлях Молоді" виходять на засаді самовистарчальности. Їхня адреса: Львів, вул. Сикстуська ч. 46.

Дуже гарно розвивається гуртівня кооп. „Рідна Школа". Відборцями є українські кооперативи обєднані в Повітових Союзах Кооператив за посередництвом Центросоюзу, як верховної кооперативної централі. Всі замовлення виконує кооп. „Рідна Школа" на доручення Центросоюзу. Для удогіднення співпраці перенесла гуртівня кооп. „Рідна Школа" свій склад до будинку Центросоюзу у Львові. вул. Зіморовича ч. 22.

Кооп. „Рідна Школа" заключила з деякими фабриками спеціяльну умову на **виріб товарів з написом „Рідна Школа".** Дотепер доставляє з маркою „Рідна Школа" ріжного сорту листовий папір від звичайного до вибагливого, пера, олівці і радирки. Всі ці товари з маркою „Рідна Школа" найшли живий відгомін серед українського громадянства, а П. С. К. домагаються виключно цих товарів. Поширювання товарів з маркою „Рідна Школа" має велике пропагандивне і громадянсько виховне значіння. Тому ці товари повинні найтися в кожній школі, кожній установі і взагалі в кожній українській хаті.

Досі удід у кооп. „Рідна Школа" мав рівновартість 5 золотих швайцарських франків. Попередні Заг. Збори кооп. „Рідна Школа" змінили висоту уділу на 5 зол. і 1 зол. вписового і торговельний суд ту зміну зареєстрував. Тому і українські установи і українське громадянство особисто повинні масово вступати в члени кооп. „Рідна Школа" і своїми уділами причинитись до поширення діяльности кооп. „Р. Ш.".

Хто стає членом кооп. „Рідна Школа", передплачує журн. „Рідна Школа" і часопис „Шлях Молоді", хто купує товари з маркою „Рідна Школа", той підпомагає Рідну Школу та її виховні і шкільні установи, бо на підставі статуту кооп. „Рідна Школа" 90 проц. чистого її зиску йде на їх удержання. За заявами приступлення в члени кооп. „Рідна Школа" писати до кооп. „Рідна Школа" у Львові, вул. Сикстуська ч. 46.

Найближчі Заг. Збори кооп. „Рідна Школа" відбудуться в суботу 25. квітня в год. 17. у домівці Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська ч. 46. Всі члени кооп. „Рідна Школа" повинні чисельно явитися на Зборах.

ДОВІЗ ЗБРОЇ ТА МУНІЦІЇ ДО ПАЛЕСТИНИ ЗАМКНЕНИЙ.

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. Міністер кольоній Томас заявив у палаті громад, що без окремого дозволу не вільно привозити до Палестини зброї ні муніції. Винуватців каратимуть судом вязницею до року та грином до 100 фунтів.

Дальше згадав мін. Томас, що дотепер згинуло в Палестині 16-ох жидів і 5-ох арабів, ранили 75 жидів і 72 арабів, але запевнив, що місцева влада запевнить лад і спокій.

Перед японсько-китайським союзом проти комуністів.

ПЕКІН, 24. 4. ПАТ. Підчас китайсько-японських переговорів у Тієн-Тсіні японці домагалися, *щоб китайці заключили з ними військовий союз проти комуністів. Китайці в принципі погодилися*, лише не допускають, щоб вздовж залізниці Пекін-Ганков були японські залоги.

АТЕНТАТИ НА 1. ТРАВНЯ?

ШАНГАЙ, 24. 4. ПАТ. Тутешня японська преса повідомляє, що з Владивостоку приїхали комуністичні аґенти, щоб виконати замахи на життя представників японської влади в Шанґгаю.

Проект нового устрою проливів.

ЦАРГОРОД, 24. 4. ПАТ. Як подає преса з Анкари, тут. уряд опрацював проект конвенції, яку предложить конференції, що евентуально збереться, щоб розглянути питання проливів. Нова конвенція передбачувалаб широку свободу для торговельних кораблів. Правдоподібно обговорюватимуть питання проливів на найближчій раді Балканської Антанти, хоча ця справа не передбачена у денному порядку.

БОЛГАРІЯ І ЮГОСЛАВІЯ ДОПУСКАЮТЬ РЕМІЛІТАРИЗАЦІЮ ДАРДАНЕЛІВ.

СОФІЯ, 24. 4. ПАТ. У відповідь на турецьку ноту в справі Дарданелів болгарський уряд відповів, що не має нічого проти ревізії постанов дотично проливів.

БІЛГОРОД, 24. 4. ПАТ. Премієр Стоядінович приняв ген. секретаря турецького міністерства закорд. справ Менеменціоґма та тур. посла з Білгороду і обіцяв їм, що югословянська відповідь на турецьку ноту з 11 ц. м. буде прихильна. (Дотепер на переговори над ревізією льозанської конференції погодилися вже Вел. Британія, СССР, Греція та Франція, остання не дала ще формальної відповіди).

ЯПОНСЬКЕ СТАНОВИЩЕ.

ТОКІО, 24. 4. ПАТ. Японський уряд рішив приступити до дискусії над справою Дарданелів лише, якщо ця дискусія вестиметься між сиґнатарями льозанського мира тому, що Японія не узнає компетенції Ліґи Націй.

Америка признасть незалежність території Порторіко?

ВАШИНГТОН, 24. 4. ПАТ. Предсідник сенатської комісії для справ територій (складових частин Злучених Держав, які — противно як стейти — не мають автономії) зложив проект закону постепенного признання незалежности островові Порторіко. 1937 р. переведеноб там плєбісцит, якщоб більшість населення забажала незалежности, а острів дістав би на 4 роки автономію, а опісля — повну незалежність. Автор проекту твердить, що през. Рузвельт підтримує його думку.

In rebus ucrainicis ignorantia maxima...

Знаменитий знавець польського світа й великий прихильник та активний сподвижник ідеї польсько-українського порозуміння — пок. д-р Володимир Бачинський — нераз характеризував польське знання українських справ вищенаведеною латинською фразою. Від того часу чимало води пропливло у Віслі й Дністрі, є поважні польські часописи, що своєю місією вважають займатися українськими справами, є спеціяльна щоденна інформаційна агенція для українських справ, є цілий гурт першорядних польських публіцистів, справжніх знавців української проблеми, поважні польські часописи ввели періодичні огляди української преси. Та поруч із цим маємо час до часу зразки такої ігноранції, що треба просто дивуватись, як подібні речі можна писати... польською мовою, мовою того народу, що безпосередньо сусідує з українським народом та який у своїй таки державі має кілька міліонів громадян української національности.

Що виписав п. Станіслав Новак у місячнику „Тенча" про українську пресу й видавництва, про це ми булиб не довідались, рідко коли переглядаючи той журнал. Але краківський „ІКЦ" взявся спопуляризувати ті інформації. Яку вони мають вартість — просимо судити самому: уривки передаємо у буквальному перекладі:

„...Найбільш поширеним періодиком є безумовно „Народня Справа", яка є виразником політики, що її веде вищеназваний Ф. Н. Є. До найчільніших публіцистів, що пишуть у „Ділі" або в „Народній Справі" (!! — Ред.) належать: теперішній віцемаршал сойму посол Василь Мудрий, відомий з „Бунту Млодих" Іван Кедрин і д-р Купчинський (!). Таким самим поширенням втішаються часописи, що виходять двічі в тиждень: „Наш Прапор", „Нова Зоря" і „Батьківщина..." З дальших „вірних" інформацій можна ще зазначити, що „Шлях Нації" — це тижневик, що Ф. Н. Є. і ОУН — це майже те саме, що „Батьківщина" має особливу симпатію серед української молоді і ще кілька подібних квіток. Звідки їх добув дотепний автор — Бог один знає. При цьому по справедливості треба ствердити, що той автор мав навіть добрі інтенції, бо нпр. його загальна характеристика української преси прихильна і позитивна, він признає українській пресі, що вона позбавлена „сензації, порнографії та безбожництва", — словом його інформаційний горох з капустою не був вислідом якоїсь злоби. Але як можна селянську „Народню Справу" І. Тиктора повязати з Ф. Н. Є. Палієва та одночасно ще й із „Ділом" — це дійсно геніяльний винахід!

Проблиск подібної геніяльности зауважили ми теж у вчорашньому „Веку Новім". У статтейці з сензаційним наголовком „Військова експозитура ОУН за океаном" читаємо м. ін. таке речення: „...На чолі тої організації (Союзу Гетьманців Державників) стоїть б. полковник партизанів Петлюри Павло Скоропадський, що живе у Берліні..."

Свої сензації „Век Нови" взяв з „Дзенніка Зєдночоня", що виходить у Шикаго. Але коли вільно польському редакторові у Шикаго написати останню нісенітницю на українські теми, то чи лицює передруковувати її щоденникові, який 36 літ виходить у Львові? Що сказав би редактор „Веку", колиб якась українська газета виписала нпр. таку фразу: „...Ґенерал Славек, який служив у полку Вінкентія Вітоса під Порт Артуром..."?!

Франція ані Англія не зречеться

КОЛЬОНІЯЛЬНИХ МАНДАТІВ.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. Директор уряду мандатних територій виголосив учора через радіо промову, у якій покликуючися на статистичні дані — доказував, що кольонії під франц. мандатом розвиваються добре, тому **Франція ані Англія не може їх зречися.**

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. На запит ліберального посла Мендера прем. Болдуін відповів, що брит. уряд не питав думки доміній про евентуальний зворот якоїнебудь мандатної кольонії Німеччині, бо **навіть не думає розглядати цього питання.** На запит одного лейбуриста, чи розглядатиме його у майбутньому, Болдуін не відповів.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Інституту допомоги вдовам і сиротам по священниках

ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ.

В пятницю 17. квітня ц. р. відбулися в салі Митрополичої Консисторії Загальні Збори Інституту допомоги вдовам і сиротам по священиках Львівської Архиепархії. Збори відкрив голова Т-ва о. прал. **А. Пясецький** в год. 10.20, який ствердив, що речинець і порядок були оголошені в „Архиепархіяльних Відомостях" та згадав померших членів, яких память ушанували присутні повстанням з місць. Опісля привитав делегата Митрополичого Ординаріяту **Преосв. Кир Никиту,** який заступав на Зборах покровителя Товариства Митрополита Кир Андрея.

Преосв. Кир Никита повитав учасників Зборів короткою промовою і побажав їм якнайкращих успіхів. Голова о. прал. Пясецький запросив до президії **о. дек. Евзевія Бачинського** з Бережан і передав йому провід нарад, на секретерів покликав **о. дек. Гр. Музичку** з Чертіжа й о. **Костюка В.** з Рожнітова. О. дек. Е. Бачинський, обіймаючи провід, просив учасників, щоб не продовжували ходу нарад. На 54 деканати було 41 відпоручників; не приїхали представники 13-ох деканатів.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТИ.

Протоколу з останніх Надз. Заг. Зборів на внесок о. сов. Е. Гаврилюка не відчитували. Звіт з діяльности управи за мин. рік склав подрібно секретар Т-ва о. сов. Д. **Семчишин.** Зі звіту приявні довідалися, що в 1935 р. користало 272 вдови і 107 малолітніх сиріт з допомог фонду, крім того діставало поміч 52 сироти вже повнолітніх, але немічних і неспосібних до праці. На звичайні підмоги видали квоту 85.940 зол., на надзвичайні підмоги 3.225 зол., з яких крім вдів користала і молодь, що кінчить вищі студії. Чинш з камениці, яка є власністю Т-ва, дав у 1935 р., по заплаченні податків, відтягнені коштів ремонту помешкань, камениці і коштів звідування, квоту 3.852.54 зол.

Касовий звіт і звіт з похоронного фонду склав о. канц. М. **Ґалянт.** У 1935 р. померло 15 священиків, членів похоронного фонду, яких родинам виплатили по 1.600 зол. Опісля подав о. канцлер плян реорганізації похоронного фонду та зголосив відповідну резолюцію в цій справі. — Звіт ревізійної комісії склав **о. сов. В. Соловій** і поставив внесок признати абсолюторію уступаючій управі.

ДИСКУСІЯ.

Перед дискусією над трьома звітами провідник Зборів запропонував вислати делеґацію зпоміж учасників зборів до Е. Митрополита з привітом. У склад делеґації ввійшли: о. дек. Т. Богачевський, о. сов. В. Навроцький та о. дек. П. Штокалко. Делеґацію приняв Митрополит і уділив благословення для учасників.

В дискусії над звітами промовляли: о. дек. Богачевський, о. сов. Навроцький, о. сов. Дубицький, о. Гвоздецький, о. Гаврилюк Е., о. М. Винницький, о. дек. Фединський, о. дек. Бобовник, о. сов. Смачило, о. крил. Дзерович, о. дек. Микитюк, о. Кравчук, о. Пиндус, о. Цимбала, о. сов. Коритко, о. Яримович, о. П. Карпінський, о. Лошній, о. Р. Левицький, о. М. Качоровський. Промовці торкались більше справи реорганізації похоронного фонду. Більшість деканальних відпоручників заявилася проти того, щоб похоронний фонд мав перейти до Т-ва св. Андрея, як цього бажали собі деякі члени Надзірної Ради того Т-ва.

По дискусії Заг. Збори ухвалили одноголосно абсолюторію та одобрили діяльність управи.

ВИБІР НОВОЇ УПРАВИ.

На внесок комісії-матки Заг. Збори вибрали одноголосно таких отців до нової управи на три роки: **головою о. прал. А. Пясецького; членами управи: о. крил. В. Лициняка, о. крил. Д. Лопатинського, о. дек. Е. Бачинського, о. сов. О. Горчинського, о. сов. Д. Семчишина, та о. О. Ґайовського. На заступників: о. канц. М. Ґалянта й о. дек. Мармаша В. До ревізійної комісії ввійшли: о. крил. Гр. Гірняк, о. дек. Фединський та о. сов. В. Соловій.**

РЕЗОЛЮЦІЇ.

З черги Заг. Збори приняли резолюції: 1. Заг. Збори просять Митрополичий Ординаріят, щоб позволив управі стягати датки на похоронний фонд разом з датками на вдовичо-сирітський фонд, бо оба ці фонди тісно вяжуться зі собою. 2. Від 1. 5. всі члени будуть платити до похоронного фонду по 5 зол. місячно без огляду на число померших членів (дотепер платили по 3 зол. від кожної помершої особи). 3. До 6-ох місяців, себто від 1. 5. до 1. 11. ц. р., мають змогу всі священики Архиепархії, які ще не є членами вдовичо-сирітського фонду, приступити також у члени похоронного фонду, без вирівнування давніх вкладок, але на випадок смерти цих нових членів їх родинам відтягнуть від квоти, яка буде виплачена (коло 2.000 зол.) таку суму, яку вплатили до похоронного фонду інші члени від часу оснування того фонду (1. 4. 1932). 4. Заг. Збори взивають усіх священиків від оо. крилошан до сотрудників, щоб негайно вписувалися в члени вдовичо-сирітського фонду та одночасно ставали членами похоронного фонду. 5. Заг. Збори уповажнили управу купити або збудувати пансіон у Черчі з тим, що при веденні того пансіону для лікуванців у Черчі мають працювати виключно вдови і сироти по священиках. 6. На внесок управи Заг. Збори обнизили висоту надзвичайних датків до половини, а саме: такси при ординації, при канонічній інституції і при звільненні від конкурсового іспиту.

Вкінці пригадано приявним, що згідно з оголошеними розпорядками відпоручники деканатів, вибрані на 3 роки, які саме брали участь у цих Заг. Зборах, мають по деканатах опікуватися вдовами і сиротами та сповняти обовязки сиротинських комісарів.

Після того провідник Зборів о. дек. Е. Бачинський короткою промовою замкнув збори в год. 14-ій пополудні.

Учасник.

Військове поготівля в анґльо-египетському Судані.

КАІРО, 24. 4. ПАТ. Надходять вістки, що британська влада для охорони східнього кордону Судану утворила спеціяльну військову смугу, де всякий рух заборонений. Військові станиці зокрема бережуть шляхів з Кассалі до Абісинії. До Судану вислали недавно війська, що до тепер були стаціоновані у Марсаматруг (над Середземним Морем, недалеко кордону італійської Лібії).

ДЕМЕНТІ.

ЛЬОНДОН, 24. 4. ПАТ. Райтер заперечує урядово вістки, немовби британське командування видало спеціяльні охоронні постанови для західнього пограничча Судану і вислало туди військові частини з Марсаматруг.

НАПАДИ НА АБІСИНСЬКУ ВЛАДУ.

АСМАРА, 24. 4. ПАТ. Як подає Стефані з Джібуті, в провінціях Даімма та Каффа трапилися напади місцевих племен на представників цісарської влади.

ЧИ ІТАЛ. ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ АБІСИНСЬКІ СЕЛА?

АСМАРА, 24. 4. ПАТ. Стефані заперечує вістки з Адіс Абеби, немовби італ. літаки бомбардували села між Гондаром і Адіс Абебою. Вони бомбардували лише абісинські відділи, що на цісарський мобілізаційний приказ спішили до збірних осередків.

ЖЕРТВИ.

РИМ, 24. 4. ПАТ. Від 31. березня до 15 ц. м. у Східній Африці полягло 123 італ. вояків, від початку війни — 1188.

РУХ ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬК.

РИМ, 24. 4. ПАТ. Кореспондент часопису „Трібуна" подає такі подробиці про воєнні операції на південному фронті: На лівому крилі йде вперед дивізія „Лібія" на шляху з Бірвут, почерез Дакун, в напрямі долини ріки Даката. Відділи тієї дивізії машерують стежками, що схрещуються між рікою Даката й коловою дорогою, що лучить Омеін зі Сесаг і Дага Мето. Вчора зайняла дивізія „Лібія" місто Дукаа. Друга кольона під командою ген. Верне посувається на автах у напрямі Сесаг і охороняє лібійську дивізію. Вона обсадила невеликими відділами місцевости Гуль-Анод (на схід від Сесаг) і перетяла шлях відвороту військам дедзаджа Аббеде Димту. Третя кольона під командою

...ґен. Труші зложена здебільша з туземців, зайняла після вимаршу з Габре Дарре місцевості Уардиб і Габре др, що лежать 100 км. від місця вимаршу. Ця кольона дотепер іще не стрінула ворожого спротиву.

ІТАЛІЙЦІ СПІЗНИЛИСЯ.

ВАРШАВА, 24. 4. ПАТ. Невтральні обсерватори Адіс Абеби стверджують, що італійці зробили поважну стратегічну похибку. Після нещодавньої перемоги вони повинні були скорими маршами заняти Адіс Абебу; тимчасом вони приповільнилися і дали час абісинцям приготовитися до оборони: захищити шляхи та укріпити позиції.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ВИСТАВА ВИРОБІВ УКРАЇНСЬКОГО ПРОМИСЛУ, РЕМЕСЛА І ТОРГОВЛІ В БОРИСЛАВІ.

В днях 29—30. м. м. відбулась у Бориславі виставка, яка на тамошньому ґрунті спопуляризувала сильно гасло: „Свій до свого по своє". Влаштувала її **Організація Українців м. Борислава**, участь у ній взяло 9 місцевих і 17 замісцевих фірм, даючи перегляд найважніших наших виробничо-торговельних осягів. Як нас повідомляють, найбільше подобалось стійлище фірми „Дендра", Інж. Раковський придбав розголос своїй фірмі „Ерґон". Добре зпрезентувались фірми: Елеґант, Альое, Калина, Ароза, Гар. Маслосоюз і Центросоюз виставили крім експонатів також цікаві ґрафікони, ілюструючи ними свою діяльність. Народня Торговля — як торгов. станиця з великим досвідом — представилась на виставі дуже добре й особливо насінням звернула увагу відвідувачів. „Оусп. Промисл" роздавав горячі пірбки „Пражіня", що дуже подобалось усім. З мистецьких виробів слід згадати експонати школи крою і шиття СС. Служебниць Пр. Д. М. при У. Захоронці в Бориславі, Жіночої Моди з Дрогобича, У. Мистецтва зі Львова, Гуцульщини з Косова, О. Підгородецького з Борислава і Коссака з Дрогобича. Добрим пропаґатором не лиш своїх, але всіх виставців був п. Олекс. Дудин, особливо коли в салях Нар. Дому, де відбувалась вистава, зявлялись діти.

Згадаємо ще, що виставу відкрив іменем Організації У. м. Б. її голова п. Ілля Яворський. Відвідало її 6.000 людей. Самих дітей було приблизно 1.500 (навіть зі сіл, віддалених до 10 км. від Борислава). Перед виставою виголошені були заходом комітету реферати про значіння промислу, ремесла і торговлі, а підчас вистави влаштовані були дві анкети: „Сільського Господаря" (прелеґент п. Лисий зі Львова) і „Союзу Українок" (прелеґентка п. Волощак, яка зясувала ролю жінки в господарському житті народу).

Польська хроніка.

ГОСПОДАРСЬКІ МІРКУВАННЯ З ПРИВОДУ ЛЬВІВСЬКИХ ПОДІЙ.

Яскравий сиґнал зі Львова про небезпеку, звязану з соціяльним питанням, зокрема з безробіттям, заворушив усю публичну опінію в Польщі. Дискусія — поруч диґресій у сторону большевицької пропаґанди — головно обмірковує справу зменшення числа безробітних. Це вяжеться тісно з ревізією теперішньої економічної політики уряду і через те дискусія ведеться на ширшій господарській площині.

З великої кількости голосів преси подаємо тут коротенько зміст редакційної статті щод. „Щоденна Газета Гандльова" (ч. 92) п. н. „Проблема дня". Навязуючи до жалюгідних подій у Львові, редакція розглядає можливість „накручування коньюнктури" шляхом великих публичних робіт. До цих робіт за зразками німців, італійців чи навіть большевиків закликають уряд різні особи, не беручи під увагу фінансової спроможности Польщі. Для інфляційної методи нема капіталових основ. Тому проти цієї методи звертаються всі зусилля уряду, який разом із тим не слухає тих, що домагаються дальшої органічної гострої дефляції". **Урядові чинники протиставляться обом крайностям**, основуючи свою господ. програму на трьох пунктах: 1) осягнення й утревалення буджетової рівноваги, 2) виконання устійненого інвестиційного пляну, що органічно виходить з фінансової ситуації Польщі, 3) виконання різних заряджень для позитивної реалізації програми, якої наслідком повинно бути ожилення господарського життя.

Справа публичних робіт, що стала гостро актуальна у звязку з подіями у Львові, входить як складова частина в загально-господарську програму. Ця справа (публичних робіт) є теж справою політичною, з чого в демагогічний спосіб користають деякі політичні групи. Одначе вирішення її лежить у руках уряду. Не виключене, що уряд **дещо інакше оформить господ. програму Польщі** під впливом обміну думок чи критики, але її цілости — як зазначує „Щ. Г. Г.", підкреслюючи „за міродайними нашими інформаціями" — уряд ніяк не позволить нарушити.

КОНҐРЕС ПОЛЬСЬКИХ, ЧИ ПАК ХРИСТІЯНСЬКИХ РЕМІСНИКІВ У ВАРШАВІ.

Дня 20. ц. м. відбувся у столиці Польщі Конґрес польських ремісників під назвою „християнських". Це перший такий ремісничий зїзд з цілої Польщі, бо всі давніщі мали більше льокальний характер. Його численність, як теж участь у ньому урядових чинників на чолі з президентом держави і свято відслонення напередодні памятника шевця Кілінського — все те надало конґресові поважного блеску і значіння.

Слід тут зазначити **невластиве вживання поняття „християнський"** деякими польськими організаціями. Референт пос. Сопчинський заявив, що „Звйонзек Стоваржишень Ржемесьльніків Хшесціян Р. П." обіймає всі організації християнського ремесла в краю. В дійсности обіймає він тільки польські християнські організації, бо не належить туди хочби **українська „Зоря"** (а вона теж християнська!). Також ремісників німецьких та білоруських не обіймає організаційно згаданий „Звйонзек". Отож назва конґресу не зовсім покривалась із дійсністю.

ВАЖКО ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ ЗА КОРДОНОМ.

Навязуючи до згадки премієра Косцялковського в його промові на можливість заграничної позички для Польщі, зазначує „Дер естеррайхіше Фольксвірт", що дотеперішні заходи за такою позичкою були безуспішні: Анґлія ставить перешкоди торговельно-фінансового характеру, а Франція — політичного (уступки в загр. політиці Польщі). Журнал кінчить статтю заввагою, що Польща дістане від зах.-европейських держав щойно тоді гроші, коли її загранична політика найде в цих державах довіря.

Світова хроніка

ШУМ ДОВКОЛА ФРАНЦУСЬКОГО ФРАНКА.

В пошести валютової недуги переслідує доля Францію з особливою завзятістю. Вже близько рік золота вартість французького франка висить (що так скажемо) на волоску, витворюючи важку господарську атмосферу і непевність щодо дальшої вартости франц. валюти. В часі великого декретово-реформового розмаху Ляваля здавалося, що ситуація буде врятована рішучою дефляцією. Як відомо, попередник Ляваля Флянден не хотів дефляції і сподівався, що як без неї, так і без девалюації накрутить нар. господарство Франції. Це йому не вдалось і не вдалась Лявалеві дефляційна творчість в обставинах французького парляментарного життя. Дефляція — це стягання пояса, відоме нам із польської дійсности, а це у Франції не може бути популярне. Що правда, в „рентієрській структурі" франц. громадянства також девалюація не є популярна. Та проте її висунули як постулят ліві круги, що змінило недовіря до стійности франц. франка. І саме в цьому недовірю мас міститься найнебезпечніший момент для французької валюти, що разом з яскравою нерівновагою буджету ставить дійсно під знак запиту внутрішню вартість франка. Сховане франц. громадянами золото доходить уже в своїй вартости до 50 міліярдів франків, а біржеві прольонґаційні інтереси (т. зв. депортові) **рахуються вже зі зменшенням вартости франка** приблизно до 2/3 сьогоднішньої його вартости. Недільні вибори, в яких може перемогти лівиця з її девальваційними тенденціями, скріплюють тривожні настрої і шум довкола франка не тільки в самій Франції, але й у цілому світі.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ РУБЛІ В НОВІЙ ВАРТОСТИ. — СПРЯТАЛИ ПІВ МІЛІОНА КҐ. ЗОЛОТА.

Ми вже писали свого часу про стабілізацію большевицького рубля і про його золотий паритет. Згідно з тим паритетом коштує тепер грам золота 5.63 рублів (давніше 1.29). Замітне, що у виказі „Ґасударственнаво Банка" з квітня ц. р. зменшився запас золота до 1/3 супроти пів року (був 746 тис. кґ., а тепер 249 тис.). Дві третини — як виясняють урядово — перейшли до нар. комісаріяту фінансів. До того щезла теж з виказу плятина і 10 міл. долярів (було 30 — є 20).

В. Н—вич.

Руханковий вечір Сокола-Батька.

Мило було дивитися на бадьорих руховичок і руховиків усіх чет С.-Б., які у вівторок 21. квітня ц. р. уладили публичний попис у салі театру Ріжнородностей. В год. 7.30 вечором підняласься куртина і присутні побачили на сцені свіжих та юних посестер і побратимів, немов закаменілих у гарно обдуманім живім образі. Не чути було ніодного поруху, немов заворожені сиділи всі підчас короткої, але добре обдуманої промови голови С.-Б. інж. *Хроновята*. Згадавши про історію сокільської ідеї, яка перевиховала чехів, промовець торкнувся праці українського сокільства перед і по наших визвольних змаганнях. Нині над життям української нації — говорив промовець — повисли важкі чорні хмари. Усунути їх — це саме наше завдання. Тому мусимо побороти всі перешкоди, які не дають нам змоги розвиватись. Мусимо викорінити байдужість, оспалість, лінивство і кволість духа та тіла — тоді перед нами краща майбутність. Завданням С.-Б. викорінити ці хиби і перевиховати всю молодь згідно зі засадою: „В здоровому тілі здорова душа".

Після того посестри вивели оригінальні вправи вільноруч „Весняні мрії" в укладі В. Тихоліза. Ніжні та грацiозні рухи посестер під такт легкої, спеціяльно скомпонованої музики Я. Ярославенка викликали голосні оплески. З черги, друга чета побратимів виконала тяжкі вправи на поручах, виявляючи добре опанування приладів. І знову буря оплесків. Добре виконаний національний танок „Залицяння" в укладі В. Тихоліза, хоч дещо за довгий, залишив теж миле враження. Ефектовні „Палицкові вправи", що їх виконали члени І. чети, виявили, яку насолоду дає руховикам руханка. Добре, що С.-Б. торкнувся цієї, дотепер занедбаної у нас, ділянки руханки.

По короткій перерві побратими І. чети виконали дуже тяжкі вправи на поручах. Ці вправи — це було „цвяхом" руханкового вечора. Вони виявили в руховиків основне опанування мязів і приладу та викликали серед публики якнайбільше зацікавлення. Одночасно ті вправи показали присутнім, що рівень приладової руханки у нас дорівнює вже середньому рівневі европейських руховиків. Руховики збирали дійсно заслужені оплески. (При цій нагоді одно побажання до публики: не слід бентежити оплесками руховика саме тоді, коли він напружив найбільше свої мязи і нерви, щоб виконати як слід свою вправу). Символічні вправи вільноруч — в укладі інж. Я. Благітки — нагадували наше минуле і наказ теперішньої хвилини: „В єдности сила". Не менше тяжкі „Вежі на обручі" та „Вправи на високому коні" виявили, що рівень молодих руховиків С.-Б. доволі високий.

Вечір закінчився живим образом, що унаглядняв публиці, як виглядало фізичне виховання: в старовинній добі, в середньовіччі і в новітній добі. Власне вечір закінчили присутні відспіванням сокільського гимну.

Жаль лише, що на цьому дійсно гарному вечорі бачили ми небагато старших громадян (між якими були посли В. Кузьмович і Д. Великанович), а ще менше молоді. Дивно теж, що навіть учителька руханки не прийшли на цей попис.

м. г.

Засуджених українців перевезли до Варшави.

У четвер, 23. квітня ц. р., перевезли в вязниць до Варшави дванадцятьох українців, засуджених у розправі перед окр. судом у Варшаві за участь у вбистві мін. Перацького на досмертні кари до 7 літ вязниці.

Засуджених до часу розправи перед апеляційним судом, розмістили в кількох варшавських вязницях. Пятьох обвинувачених перевезли із святохресної вязниці. Це засуджені на досмертну вязницю.

Премієр Косцялковський у Будапешті.

ПРОМОВА ПРЕМ. ҐЕМБЕША ТА ПРЕМ. КОСЦЯЛКОВСЬКОГО.

Вечором 23. квітня відбувся у Будапешті в честь премієра Косцялковського обід при участі найвищих представників мадярського політичного світа.

Підчас обіду премієр Ґембеш у промові звернув увагу на відвічні звязки та приязнь, що лучили мадярський і польський нарід. На промову прем. Ґембеша відповів прем. Косцялковський, покликуючись на історію, м. і. зазначив, що обі країни витворили взаємини дуже приязні та повні довіря, а піддержані солідарністю інтересів, які виявлялися навіть у взаїмній помочі й обороні проти ворога. Згадуючи про закордонну політику прем. Косцялковський сказав, що Польща вірить у консолідацію Европи, одначе до неї може прийти щойно тоді, коли всі держави признають аксіому, що ніякої життєвої справи, яка торкається безпосередньо якоїнебудь країни, не можна буде обговорювати ні рішати без участи заінтересованої країни та без її згоди. Лише під такою умовиною можна буде створити стан довіря, необхідний для мирної співпраці держав.

ВЗАЇМНІ ВІДЗНАЧЕННЯ.

Премієра Косцялковського відзначили великою стяжкою І. кляси мадярського хреста заслуги (такі відзнаки признають у принципі лише головам держав). Державний підсекретар у мстві хліборобства та земельних реформ Ратинський одержав велику стяжку мадярського хреста заслуги, директори департаментів мства закордонних справ одержали командорію із зорею хреста заслуги, начальник пресового виділу президії ради міністрів Лончковський командорію мадярського хреста заслуги.

Великою стяжкою ордеру „Польонія Реститута" відзначили мадярського міністра торговлі д-ра Вінклера, міністра хліборобства Дарянія, держ. підсекретаря в президії ради міністрів Тагія, держ. підсекретаря в президії ради міністрів Барція та д-ра Горія надзвичайного посла і повновласного міністра в Варшаві.

Ордером II. кл. „Польонія Реститута" відзначили ген. Керестеша-Фішера, шефа військ. кабінету реґента Мадярщини та шефа протоколу при реґенті Міса. Крім того признали ще ордери IV. кляси двом військовим, а золоті хрести заслуги одержали гр. Юл. Телекі, леґаційний секретар мства закордонних справ і полк. Вітез Андорка шеф секції в мстві нар. оборони.

У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ РОЗВЯЗУВАТИМУТЬ НЕБАЖАНІ ПОЛІТ. ПАРТІЇ.

Чехословацький парлямент прийняв проєкт закону про розвязування політичних партій, яких діяльність загрожує безпеці республіки.

Беля Кун в ролі туриста.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. Беля Кун, який тепер перебуває у Барсельоні, заявив спеціяльному висланникові часопису, що до Еспанії приїхав він, щоб звидіти ту країну і що вдоволяється ролею обсерватора.

16-ЛІТНІЙ ХЛОПЧИНА СТРІЛЯЄ ДО КОМУНІСТІВ.

МАДРИД, 24. 4. ПАТ. У ріжних еспанських місцевостях дійшло до кривавих подій. В Альмеріє 16-літній хлопець обстрілював гурт комуністів і зранив двох з них; вибухла паніка, від якої потерпіло чимало осіб. Лівиця зареаґувала маніфестацією, при якій згинув член громадянської ґвардії.

БІЙКИ, АРЕШТУВАННЯ.

МАДРИД, 24. 4. ПАТ. В провінціях Мурсія та Селяманка арештували значну скількість членів партії Хіля Роблеса (нар. акції). В містечку Алькаданте де ля Хара (коло Толедо) в зударі з поліцією вбита одна особа, ранені три.

Кореспонденція між Матушевським і прем. Косцялковським.

Між б. міністром Матушевським і прем. Косцялковським відбулася характеристична вимiна листів. Матушевський в листі до премієра прохає спростувати урядовий комунікат у справі звільнення його зі становища предсідника комісії для провірки самовряднх підприємств а саме, що звільнено його на власне прохання. Матушевський покликувався на те, що дійсно вніс письмо у справі звільнення його з цього становища. У відповіді премієр Косцялковський пояснив, що димісія п. Матушевського була вирішена перед одержанням його прохання у справі звільнення, отже зміст урядового комунікату є згідний з дійсністю.

Кого вивезли до Берези Картуської?

Аґенція „Всхуд" повідомляє, що до Берези Картуської вивезли зі Львова таких 15 злочинців: Казимира Брицького, Людвика Будуляка, Йосифа Бобелу, Олександра Ластавецького, Фалька Авсшушмана, Якуба Штайна ректе Кравта, Маврикія Янчера, Мозера Райса, Антона Парадюка, Йосифа Фелера, Маріяна Задорожного, Соломона Шварца, Мечислава Кохана та Яна Айхельберґера.

Комуністів, також караних вязницею за комуністичну агітацію та підбурювання до ексцесів вивезли таких:

Похмурський Олександер, Шеффель Абрагам, Ґаберман Макс, Ґеберт Тобіяш, Пресс Ізидор, Шор Герман, Шпербер Самуїл, Майкефер Адольф, Наволока Іван, Апсґрау Яків, Йоллес Соломон, Деденбаум Йосиф, Літвак Марко, Шталь Пінкас, Пенцер Яків, Ваґнер Озіяш, Собельсон фальзе Ґалічек Нехемі Авраам, Фішель Анчель, Баран Генрих, Поґорилес Ізидор, Ортаер Мехель, Вуленковський Казимир.

Крім того до Берези Карт. вивезли: зі **Сянока:** Григорія Гроша та Юду Коца, студ. прав; з **Перемишля:** Абрагама Йозефсберґа, шевця, Дилковського Павла, сторожа, Бусбавма фальзе Меснера і Ґершона Маннера, столяра; з **Ряшева:** Орбаха Майлеха, механ. шлюсара; з **Коросна:** Ялинка Григорія, столяра; з **Дрогобича:** Принца Мойсея Леона, шевця, Леона Якова Цукерберґа фальзе Мольдавера, ґімназійного абсольвента і Лернера Павла, студ. II. року мед.; з **Болеховець** (пов. Дрогобич) Юрка Добоша, зарібника, Степана Шубу с. Івана і Степана Шубу с. Василя; з **Диковець** (пов. Сянік) Тому Петрика, робітника; зі **Самбора:** Моріца Ціллера, бляхаря; з **Чаплі** (пов. Самбір) Росдойчера Артура, шевця; зі **Ст. Самбора:** Вовчика Володимира, робітника; з **Яксманич** (пов. Перемишль) Павловського Михайла, робітника; з **Пикулович** (пов. Перемишль) Качмара Василя, робітника і Росовського Степана, робітника.

Зі судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ПРОТИВИБОРЧУ АКЦІЮ.

Перед судом присяглих у Львові почалася 24. квітня ц. р. розправа проти 4-ох молодих селян зі Ставчан коло Львова, а саме: **Остапа Івасика, Михайла Парахоняка, Михайла Пакоша та Михайла Пришляка.** Прокуратор притягнув підсудних до відповідальности за злочин державної зради (приналежність до ОУН) і за провину зі ст. 154 к.з., якої допустилися так, що в ночі на 15. серпня м. р. виписали на паркані тером і крейдою гасла, з зазивом до бойкоту виборів. Крім того Івасика, Парахоняка і Пакоша прокуратор обвинувачує, що вони підчас утечі стріляли до поліцаїв, а Парахоняк до Лаврентія Войтухова; Пришляка за те, що вдарив дрючком по голові Теодора Куспіся та що стріляв до Софії Куспісь; вкінці Пакоша за те, що брав участь у побитті Теодора Куспіся.

Підсудні заперечили вину щодо приналежности до ОУН. Після того зізнавали свідки: Ян Преш, комендант поліції і поліцаї: Дембіцький, Король Дутка, Станислав Герасимович, Мончак, які зізнавали згідно з актом обвинувачення. Свідки Софія і Теодор Куспісь та Мазепа, які частинно теж обтяжували підсудних.

Трибуналові проводить: суддя Міхале, обвинувачує прок. Прахтель-Морявянський. Підсудних боронять оборонці: д-р В. Старосольський і д-р Гриньовський. Присуд западе в суботу.

—o—

НОВИНКИ.

— **Літературний Вечір Вістника** відбудеться в неділю 26 квітня в год. 7 увечір в „Жовтій салі" Народ. Дому (І. пов.) при участи **Олени Теліги, К. Гвоздецької** (фортепянове сольо), **Е. Маланюка, Б. Кравцева і Д. Донцова.** Білети до 2 зол. в „Союзнім Базарі" (вул. Руська 20), в неділю при вході на салю від год. 6 вечора. 2-2

— **Ювилейне свято Преображенської церкви у Львові.** В неділю, 26. ц. м. церква Преображення Св. Спаса у Львові опроводить велике свято. В той день минає 30 літ від хвилі, як у 1906 р. посвятили її всі три галицькі Владики, а саме: нинішній Ювилят Високопреосвященний Митрополит Андрій, покійний перемиський Єпископ Преосв. Константин і теперішній станиславівський Єпископ Преосв. Григорій. Величава своєю архитектонікою і внутрішнім устаткуванням, а передусім своїми розмірами, що можуть помістити до 5000 вірних, стала вона другою міською і другою архієрейською церквою у Львові. Завдяки своєму положенню у центрі міста і завдяки своїм розмірам вона впродовж 30-ти років сповняє ролю центральної львівської церкви, у якій заспокоюють свої релігійні потреби вірні з цілого Львова, а навіть з периферій і околиць Львова, у якій відправляються всі Архієрейські Богослуження у свята Йордану і Пресв. Евхаристії, та в памятні дні ріжних церковно-національних роковин. Архієрейська св. Літургія, що зачнеться в год. пів до 10-ої рано, відправиться за давніми взірцями нашого величавого Архієрейського Богослуження. Перед Літургією Преосв. Владика посвятить новий архієрейський престіл, виконаний арт. Кобзерком.

— **Проти вибриків шкільної молоді.** Міністерство освіти видало обіжник, що має на меті поборювати скандальні вибрики і легкодушні псоти шкільної молоді. Часті бувають випадки, що молодь у шкільному віці кидає каміннями до потягів, самоходів, автобусів і т. п. Буває навіть таке, що кладуть на залізничих шляхах купи каміння та колоди або нищать телефонічні дроги. У звязку з тим учительство вселюдних шкіл обовязане впливати на молодь, щоби такі випадки не повторювалися. Слід теж повідомити родичів, що за занедбані діти та недостачу нагляду над ними будуть відповідати перед судом.

— **Плямистий тиф у Калущині.** В кількох селах калуського повіту стверджено випадки плямистого тифу. Найбільшу силу осягнула пошесть в селі Камінь. Адміністраційна влада видала охоронні розпорядки.

— **Демонстраційний страйк у Лодзі** проклямовано на 27. ц. м. у звязку із львівськими подіями. Страйк треватиме тільки одну годину й обійме увесь лодзький промисл.

— **Львівська хроніка.** Заходом польського краєзнавчого т-ва розпочався у Львові перший курс провідників по місті, на який зголосилося 90 учасників, переважно студентів вищих шкіл. — До склепу Шрайцанґа при вул. Сонішній зайшов якийсь чоловік і зажадав содової води. Коли купець наливав воду, незнайомий вхопив дві щадничі книжочки на 1.700 зол. з векслями на 500 зол. і втік. — З кишені М. Коркеса, перевозового підприємця, вкрав хтось у трамваю портфель з 1.100 зол.

— **Краєва хроніка.** У Поршні біля Наварії пов. Львів зробили пастушки на пасовиську вогонь, від якого запалилася одіж на 8-літній Ані Беґей. Дівчинка тяж попеклася, що перевезена до львівського шпиталю померла. — В Білогорському лісі під Львовом гаєвий Тадей Хмура постріли знаного злодія Густава Гураленича, що вломився був до одного мешкання на Сигнівці і сполошений втік до ліса.

— **Цвинтарище мамутів** викрили в місцевости Нойкірх біля Бреслява. При порядкуванні річних рінків знайшли наперед зуб мамута. Повідомлений про це бреславський університет вислав на місце комісію, яка при дальшій праці добула цілі купи костей, що належали до мамутів. Згинуло в цьому місці ціле стадо цих велетенських звірів, очевидно кількасот тисяч літ тому, коли ще може й людей на світі не було.

— **З Росії до Америки понад північний бігун.** Відомі совітські летуни Водопянов і Молоков одержали інструкції до дальшого лету на північ, якщо позволять на це атмосферичні умовини. Летуни, які осіли на землі Франца Йосифа, мають осягнути північний бігун, а опісля летіти дальше, аж осягнуть американський континент. Тим способом мають промостити дорогу для правильних летів з Росії до Америк.

— **Спить чотири роки.** В Овк Парк біля Шікаго лежить хора на спаячку Патриція Мегваер, якій 1 квітня ц. р. минуло 31 років. Вона спить від 14. лютня 1932 р. Її мати доглядає хору й вірить, що вона ще пробудиться й вернеться до здоровля.

— **Регіональні вистави в Берліні.** В останніх часах проявляється у Берліні щораз живіший інтерес до життя й буття поодиноких частин Німеччини, що досі проявлявся і плекався тільки в дотичних провінціях і землях. Цей інтерес проявляється між іншим в уладжуванню більших загальних та спеціяльних вистав, що стрічаються з великою симпатією й стягають значне число відвідувачів. Особливу увагу звертають на себе постійні турингські вистави своєю різнородністю та великою дбайливістю у доборі й розміщенні предметів. Турингські вистави тревають перманентно, але приносять все щось нове й інтересне: минулого року бачили ми там прегарну виставу народнього мистецтва, після цього зразкові предмети домашнього промислу, м. ін. склянні вироби, у лютому цього року мистецькі золотницькі й керамічні експонати, а тепер отворено текстильну виставу, що треватиме до половини травня й дасть змогу подивляти давню ткацьку техніку в пристосуванні до нових обставин. Хто приїздить до Берліна, повинен безумовно відвідати цю „Тірінгерщав" при Моренштрассе 65. **Ю.**

Відозви й комунікати.

ДО ВІДОМА ВИДІЛІВ ФІЛІЙ Т-ВА „ПРОСВІТА" У КРАЮ.

Черговий Загальний Збір Товариства „Просвіта" у Львові відбудеться 11. червня ц. р. у великій салі театру Ріжнородностей (Народній Дім) при вул. Рутовського ч. 22. І. На випадок зміни салі повідомимо окремо у пресі. Початок Збору точно в год. 9. рано.

Перед Збором в год. 8. рано відбудеться у Волоській Церкві поминальне богослуження за покійних членів Товариства.

Порядок Збору: 1) Відкриття. 2) Відчитання правильника Заг. Збору. 3) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Збору. 4) Звідомлення з діяльности Т-ва „Просвіта" за час від 1-го січня 1933 р. по день 31-го грудня 1935. 5) Найближчі завдання й методи праці „Просвіти" — реферат. 6) Звідомлення Ревізійної Комісії. 7) Вибір Комісії-Матки. 8) Дискусія над звідомленням і рефератами: а) над організаційно-виховними питаннями, б) над господарсько-фінансовими справами. 9) Ухвалення абсолюторії. 10) Вибір голови (§ 19, „б"). 11) Вибір 11 членів Гол. Виділу і 6 заступників (§ 19, б). 12) Вибір 5 членів Ревізійної Комісії і 2 заст. (§. 54). 13) Іменування почесних членів (§ 19, в). 14) Означення висоти членської вкладки для читалень, інших установ і фізичних осіб, для членів-добродіїв і для членів спомагаючих (§ 19 е). 15) Внески і запити.

Участь у Загальному Зборі згідно з постановою статуту (§ 18, а, б, в) прислуговує: 1) Відпоручникам звичайних членів, вибраних на Зборах Філій (на пятьдесять дійсних членів, що вирівняли членські вкладки по кінець 1925. року, припадає один відпоручник. Надвишка понад кожну пятьдесятку уповажнює до вибору одного відпоручника більше). Вибрані відпоручники мусять бути *дійсними членами Товариства „Просвіта"*. 2) Відпоручникам читалень. Кожна читальня має право без огляду на кількість її членів вибрати на Загальний Збір Т-ва „Просвіта" *тільки одного* відпоручника. Право це прислуговує тільки тим читальням, що вирівняли членські вкладки по кінець 1935 року. Відпоручники читалень також мусять бути членами Т-ва „Просвіта". Відпоручників читалень вибирають заг. збори читалень. Про вибір відпоручника повідомляє кожна читальня свою філію найдалі до дня 15-го травня ц. р. разом з пересланням відпису протоколу тих зборів, на котрих вибрано відпоручника. Відпоручниками можуть бути вибрані на філіяльних Зборах тільки ті особи, що проживають постійно в районі даної філії. Відпоручниками читалень можуть бути тільки ті особи, що проживають постійно в осідках своїх читалень. 3) Почесним членам і членам-добродіям Т-ва „Просвіта" 4) Членам Головного Виділу і їх заступникам. 5) Членам Ревізійної Комісії і їх заступникам. 6) Урядуючим головам філій або їх заступникам, чи пак делегатам філіяльних Виділів.

Виділи Філій виготовлять списи голов або їх заступників, чи пак делегатів філіяльних виділів (долучити відпис протоколу засідання Виділу, на якім уповажнено даного делегата взяти участь у Заг. Зборі Централі), відпоручників звичайних членів (долучити відпис протоколу тих Зборів Філії, на яких вибрано відпоручників) і відпоручників читалень (долучити теж відписи протоколів зборів читалень, на яких вибрано читальняних відпоручників, а кожний відпис протоколу читальняного збору чи пак його правдивість має бути стверджена підписом Виділу кожної Філії) і перешлють їх найдалі до дня *25-го травня* 1936. р. до Централі. *Карти вступу* для відпоручників на Загальний Збір Т-ва „Просвіта" вишлемо на адресу Філій, які обовязані доручити їх негайно адресатам.

В дні Загального Збору карт вступу видавати не будемо. Тому без згаданих карт на Збори не виїздити. Тільки у виняткових випадках канцелярія зможе видати карти вступу.

Пороблено заходи в справі залізничої знижки. Про вислід заходів повідомимо у пресі.

ЗА ГОЛ. ВИДІЛ Т-ВА „ПРОСВІТА". У ЛЬВОВІ:

Д-р Іван Брик в. р. голова — *Микола Дужий в. р.* секретар.

З кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА": *„БОЛЄРО" і „ВЕСНА В ПАРИЖІ"*.

Дві фільми; довжелезна програма. Перша історія танцюриста, для якого нема на світі нічого більше поза думками про карієру танцюриста; для неї жертвує він своїм серцем, знайомостями, навіть здоровлям тоді, коли лікарі заборонили йому виступати. Довга це і заплутана історія, в якій найцікавішим моментом є дуже гарний еспанський танок — болеро. Грає головну ролю першорядний танцюрист Джордж Рафт.

„Весна в Парижі" — весела комедія з ріжними „кві про кво", з дуже доброю співачкою, хоч мало відомою, що має дуже приємний тембр голосу.

Дописи.

СНЯТИН.

Ювилей заслуженого священика і громадянина. Дня 5. ц. м. уладжено в Снятині заходом кол. учнів гімназії та українських установ в Снятині академію-концерт з нагоди 25-літньої громадянської, культурної і педагогічної праці о. проф. Йосифа Проця. Добре обдумане вступне слово виголосив м-р Т. Керницький, після чого хор кол. учнів під проводом проф. музики І. Тисяка відспівав низку пісень. Громадянство Снятина виповнило вщерть просторy салю, чим дало доказ, що вміє оцінити своїх людей, які невпинно працюють для його культурного й економічного розвитку. На академії представники 17-ти ріжних установ та організацій виголосили усні привіти, крім цього відчитано низку привітів від установ і поодиноких громадян. Між іншими пос. Іван Завалихут виголосив привіт від У. П. Р. Між письменними привітами були привіти від Центр. Комітету УНДО, Головної Управи „Рідної Школи" і письменника Василя Стефаника. О. проф. Й. Проць, катехит і професор української мови в державній гімназії в Снятині — це тип небуденного священика і громадянина. Це герой щоденної, муравлиної праці для загалу і його добра, це великий аристократ духа. Бог і нація — це два імперативи його життя, інтереси національні над партійними в практиці. В Снятині працює Ювилят від 25 літ тихо, без великого шуму і реклями, без зневіри, все з вірою в краще завтра української нації. Як катехит і професор бере в свою опіку молодь і стає її оборонцем, речником і приятелем. Пильну увагу звертає на приплив сільської молоді до гімназії. Він найліпше її розуміє, бо сам зпід селянської стріхи. Вміє заохотити селян-батьків, піддержати їх на дусі, добре порадити. Для бідніших шукає ріжних способів, щоби дати їм матеріяльну допомогу. Успіх його невсипущої довголітньої праці, щоби дати змогу сільській молоді ходити до гімназії в Снятині, це величавий будинок бурси „Рідної Школи" в Снятині, де сільська молодь має якнайкращу опіку. Велике зрозуміння людського горя заставляє його заопікуватись сиротами, він засновує „Українську Захоронку" в Снятині, набуває для неї реальність та будує гарний будинок на її приміщення, дорожить нею як своєю дитиною та пильно дбає за її матеріяльне забезпечення. Основує в Снятині теж Українську Касу, теперішній „Украінбанк" та взагалі працює майже в усіх українських повітових установах і є головою „Рідної Школи" в Снятині ввесь час від оснування Кружка „Р. Ш.".

—o—

Спорт.

УКРАЇНА — БІЛИЙ ОРЕЛ.

В неділю 26. квітня ц. р. Україна розіграє чергові товариські змагання з Білим Орлом в год. 4-ій пополудні на грищі при вул. Клепарівській. Доїзд трамваєм ч. 10. В год. 2.30 попередять змагання резервових дружин.

ПРОГУЛЬКА „ПЛАЮ" ДО ГРИБОВИЧ.

Т-во „Плай" уладжує в неділю 26. ц. м. прогульку до Грибович. Збірка в год. 9. на лінії Жовківській рогачці (коло Бачевського). Доїзд трамваєм ч. 9.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Інж. Іван Лапчук: КЛЯСИФІКАЦІЯ ГРУНТІВ. Накладом Т-ва „Сільський Господар". Львів, 1936, стор. 156.

Книжка складається з таких розділів: Клясифікація грунтів, Техніка клясифікації, Означення кляс грунтів, Типи грунтів, Вияснення до поодиноких кляс грунтів по воєвідствах, Замітки до клясифікації лук і пасовиськ, Поступовання при клясифікації грунтів для грунтового податку, при парцеляції і комасації. Як видко з самих уже наголовків поодиноких розділів, автор звернув увагу головно на практичну сторінку клясифікації грунтів у першу чергу в звязку з грунтовим податком, яку тепер переводять повітові клясифікаційні інспектори (комісії). Однак не поминув парцеляції і комасації, які стають головно в Галичині щораз більше актуальні.

З уваги на це книжка інж. І. Лапчука є на часі та дуже потрібна і для господарів і для господарських організацій. Набути її можна в Т-ві „Сільський Господар", Львів, Ринок 10. по попередньому надісланні 1 зол. (до того 25 сот. на поштову пересилку), як також у всіх наших книгарнях.

ЖУРНАЛИ:

БОГОСЛОВІЯ. Тримісячник Богосл. Наук. Т-ва. 1936. Том XIV., кн. 1. Зміст: В. Сцішський: Замкова церква св. Миколая у Львові. — Я. Гординський: Петро Паславський. — Д-р І. Фіголь (†): Про темп ексорт. — 2. Вибрані питання: У 100-ліття народин Матея Осипа Щебеня (о. Ст. Сампара). — 3. Огляди й оцінки. — 4. Всячина — хроніка. 5. VIII. Заг. Збори Б. Н. Т. Академічні Вечорі. — Книжки й часописи.

СВІТЛО Й ТІНЬ. Р. IV., ч. 4. за квітень 1936. Зміст: Вислід І. конкурсу „С. й Т." за 1936 р. та новий конкурс. — Що складається на фотографію Батьківщини? — С. Кравців: Рецепти вивлюків. — Ю. Дорош: Растрові сітки й вінети. — І це і те. — Вісти з УФОТО. — З наших дослідів. — З вистав і фотоконкурсів. — Що читати? — Померли.

КООПЕРАТИВНА РОДИНА. Р. III., ч. 4. за квітень 1936.

КАМЕНЯРІ. Голос молоді. Р. V., ч. 4. за квітень 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Театр ім. І. Тобілевича

Підбірці,

25. IV. Отаман Пісня.
26. IV. Дівча з Масльосоюзу.

Винники.

27. IV. Інваліди, уривок з життя УГА. З Винник театр іде до Козарива і Щирця.

Великий Театр:

Субота, 26. IV. год. 3.30 попол. Театр для дітей Г. Ортима, байка „Пан Твардовський на місяці“; год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі риби“.

Неділя, 26. IV. год. 12. впол. Театр для дітей Т Ортима, байка „Пан Твардовський на місяці“; год. 3.30 попол. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою“; год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової“.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Субота, 25. квітня дві вистави в год 4.30 попол. і 8.30 веч,

Неділя, 26. квітня, невідкличо останній день побуту, дві вистави в год. 4.30 попол. і 8.30 веч. закінчення цирку (жінки безплатно).

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір“ на осн. Монюшка.
АТЛЯНТИК: „Графиня Маріца“ із Секе Сакалем.
ВАНДА: „І щож далі, сіра людино?“, „Чібі“.
ГРАЖИНА: „Давід Коперфільд“.
КАСІНО: „Бандити“.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Озброєна“ із Сільвією Сідней.
МАРУСЕНЬКА: „Болеро“, „Весна в Парижі“.
МЕТРО: „Жінки в його житті“ та „Тижневе ПАТ“.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець“ („Агасвер“) із Конр. Файдтом.
МУЗА: „Капітан Блад“.
ПАН: „Мельодія великого міста“.
ПАКС: „Мала неня“ з Фр. Галь“.
ПАЛЯС: „Пісня кохання“ з Кепурою.
РАЙ: „Каріера“ з Мартою Егерт.
СВІТ: „Рапсодія Балтику“.
СТИЛЕВЕ: „Людина, яка розбила банк у Монте Карльо“ та ревія.
ТОН: „Остання станиця“.
УТІХА: „Монте Хрісто“ й ревія.
ХИМЕРА: „Веселе шаління“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Альпи.

Закордонне радіо.

Субота, 25. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Опереткові мельодії, 15.35, 19.10 Хор, 20.10 Велике весн. попурі, 22.10 Віольончеля, **Братислава** (298,8) 17.55 Весняні пісні, 20.00 „Колиб я був королем“ оп. Адама, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 18.10 „Йорінда й Йорінгель“ оп. Сутермайстера на осн. Грімової казки, 19.15 Концерт, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 14.15 Пісоньки, 20.00 Сербський вечір, **Берлін** (356,7) 16.00 Веселе пополудне, 19.00 Солісти, 20.10 Мельодії та пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Для дітей, 14.00 Музика, 18.00 Любовна історія в нар. пісні, орх., хор, солісти, **Мінхен** (405,4) 15.15 Шуманові варіяції на тему Бетовена, **Будапешт** (549,5) 13.40 Вок. концерт, 17.30 Дует артистів, 18.25 Спів, 22.40 Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.45 „Джоконда“ оп. Понкієлія, **Рим** (420,8) 12.15 Легка музика, 20.35 Орх. концерт.

Неділя, 26. квітня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Концерт, 12.55 Популярна музика, 15.40 Тріо на форт., скрипку, віол., 17.15 Оп. постаті, муз., спів, 22.20 Скрипка, **Кошиці** (259,1) 12.20 Концерт, 18.00 Для Закарпаття, спів, 21.40 Нар. пісні, **Мор. Острава** (269,5) 19.10 Нар. пісні, квартет, **Прага** (470,2) 9.10 Маршікові твори, спів, муз. 11.10 Бахова кантата, 19.40 Легка музика, 21.25 Квінтет г-дур Двожака, **Париж** (1648) 11.00, 14.45, 17.00 Концерт, 14.00 Весела авд., 19.50 Пісоньки, 20.00 Літ. авд., 20.45 „Ля Гентасіон“ оп. Ш. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 16.30 Мельодії та пісоньки, 20.00 „Бандера“ оп. Кальмана, **Берлін** (356,7) 10.30 музика, 19.00 Концерт, жін. хор., дует форт., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Норвеські нар. пісні, 20.30 Музика, **Ляйпціг** (382,2) 10.45 Пісні, 15.30 „Крайзлеріяна“ Шумана, форт., **Мінхен** (405,4) 10.30 Словно-вок. авдиція, 12.00 Концерт військової орх., 15.05 Форт. реситаль, **Будапешт** (549,5) 15.50 Сальон. музика, 17.00 Концерт, 18.15 Циг. музика, 20.00 Оперетка, **Міляно** (368,6) 12.15, 22.15 Скрипка, 13.00 Розривкова програма, **Рим** (420,8) 17.00 „Міса Солємніс“ Бетовена, 20.55 Оперетка.

Львівське радіо.

Субота, 25. квітня 1936.

6.30, 7.40 Раннішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для школи, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Ліс давніше й сьогодні, 12.25 Концерт, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Для дітей: „Про Івася, що заложився з Ро итою“, 15.00 Концерт орх., 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Ві жа, 15.30 Легка музика, 16.30 Анекдоти про співаків, 16.45 Репрезентаційний концерт, хор, 17.45 Враження радіослухача, 17.55 Ліга радіофонізації стає до праці, 18.00 Огляд жіночих видань, 18.10 Сільва рерум, 18.15 Дуети гармоністів із гр. пл., 18.20 Реклям. концерт, 18.40, 18.44 Спортові вістки, 18.50 Що говорять про радіо, 19.00 „Цвіт папороти“ оперетка Ст. Малиновського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 Авд. для закордону, 21.30 Інтерв'ю, 21.35 Весела Сирена (25-ліття польського радія), 22.05 Танкова й сальон. музика; у перерві в год. 22.30 Що кажуть найстарші радіослухачі.

Неділя, 26. квітня 1936.

8.30 Раннішня авд., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Справа провінц. театрів, 12.15 Музичний поранок, орх., форт.; у перерві в год. 13.00 Театр Уяви, 14.00 Подяка за Вильно, 14.20 Найновіша музика з гр. пл., 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Суспільність і самоуправа, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Ліс і суспільність, 16.00 Ломиголовки для дітей, 16.15 Програма на завтра, 16.20 Спорт. вістки, 16.25 Реклям. концерт, 16.40 Попурі з оп. „Княжна Чардаша“ Ем. Кальмана з гр. пл., 16.50 Гнезненська земля, 17.15 Театр Уяви: „Авторки“ смішовинка Г. Сенкевича, 17.45 Літературні новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орхестра, солісти; у перерві актуальна гутірка, 20.00 Концерт симф. орхестри, 20.45 Вийми з творів Й. Пілсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Подорожуймо: Данцігська Висла, 21.45, 21.46 Спорт. вістки, 22.00 Повторення муз. загадки з 22. квітня, 22.30 Концерт орхестри.

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.32—5.36.

Нім. марка 1·36—1·43, фр. франки 34.70 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 99·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 36.50—37.50.

Золото: Доляри 9.12—9.17, Рублі 49—50, Фр. франки 35.00—35·50, Корони 37·00—37·30, Дукати 83.60—84.30; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.29, Рублі 1.20, Фльорени 0.75—0.75.

Долярівка 49.00—51.00. Інвестиційна 66.00—68.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зд. Б. Г. 37—39, 4½% Зд. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% Ком. 44—46, 4% Б. Г. К. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63. Дол. 50.50—51.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	20.75—21.00
Пшениця зб.	20.35—20.50
Жито Стандарт I.	14.00—14.25
Жито Стандарт II.	13.75—14.00
Мука пш. гат. I. витяг.	34.50—35.00
Мука пш. гат. I А	33.50—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00—31.50
Мука пш. гат. I Д	28.00—29.50
Мука пш. гат. II А	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.50—26.00
Мука пш. гат. II Ф	24.00—24.50
Мука пш. гат. II Г	21.50—22.00
Мука пш. гат. III А	17.00—17.50
Мука пш. гат. III. Б	16.00—16.50
Мука пш. паст.	14.00—14.50
Мука пш. разова до 0 95 прц.	24.00—24.50
Мука жит. вит. 0—30 прц.	23.50—24.25
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	22.50—23.25
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	22.50—23.25
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.25—15.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.75—17.25
Мука житня посл. понад 65%	12.25—12.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 24-го квітня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла десер.	2.55 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.60 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.60 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.45 „

Тенденція на масло і молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 24. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахорізні „М. С.“ у Львові, (п. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг I. кл.	1.05 зол.
Курята молоді товсті I. кл.	1.00 „
Індички товсті I. кл.	1.25 „
Пантарки товсті I. кл.	1.25 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . . зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ „ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, виміна і т. п. . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . „ 70·—